București, 10 Iulie 1945

Te-am rugat, Janți, când e cald, să a-
runci pentru mine o pietră în Dunăre...

Astăzi am stat eu pentru tine un ceas în
Cișmigiu, la umbră, că trebuie să te fi în-
fierbântat groaznic examenul...

Scaunul din dreapta mea era gol, dar
mie veșnic mi s'a părut că te am pe tine
alături, dar nu-mi vorbești nimic pentrucă
ai de învățat.

Dacă găseai vreme să mă asculți, a-
veam să-ți spun și să-ți cer ceva, - așa,
am tăcut și eu mereu, mereu.

Să treci tu și de încercarea de astăzi
și apoi am să te poftesc pe malul Dunării,
să stăm sub o salcie pletoasă și să aruncăm
din când în când câte o pietricică în apă.
Cum se scufundă pietricica, așa să se scu-
funde necazurile!.. Și-am să-ți cer atuncea
ce-am vrut azi să-ți cer...

Diogene